

Der kunde anses som forbudne, og saaledes ikke indbringes i Bladene, vilde være i høj Grad til Besæelse, og at den saadan Hensende fremstillede Tanker blev afskaldet af den høitærede Generalministeren, og saaledes uden Tvivl vil kunne ventes at komme til Udførelse. Jeg skal heri stille det Grunde, som jeg nu har tilladt mig at fremføre, til det høitærede Things nærmere Overbetænkelse og Bedømmelse, og kun endnu gjentage, hvad jeg indledede mit Foredrag med, at det ikke er min Hensigt at berede Lovforlaget nogen Vanskelighed, idet jeg antager, at dets Gjenneførelsen paa ingen Maade vil kunne lide noget Afbræk derved, at det af mig foreslåede Endringsforslag bliver vedtaget. Lovforlaget vil nemlig allerede kunne komme for til Folkethinget til eneste Behandling, for saavidt Vedkommende, der have med denne Sags Fremme at gjøre, maatte ønske det paa førstkommande Lovendag.

Finansministeren. Det ærede Medlem, der har sagt sig leverende i Betids for at det jundtiske Skjøn kan være noget førstjelligt, thi det er netop efter Conferencen med det andet Things Jurister, at den af ham påaandede Bestemmelse er bleven affattet. Jeg har ikke til det andet Thing kunnet behægte Sandheden paa, at de Midler, som man vil anvende, maatte staa i et rimeligt Forhold til de Interesser, som man har at forvare, og jeg har skjændt jeg ganske vist anseer dem nu et saaledes foreliggende Bestemmelse for mindre veltimend, idet som stod i det oprindelige Lovforslag, dog ikke kunnet sætte de Interesser, som end at være taget paa Glaslotteriets Vegne, saa høit, at man derfor har Anledning til at gaar udenfor Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Det har været Grundtanken ved den nuværende Affattelse af § 5 at lade disse Spørgsmaal bedømme ganske efter de Regler, som følges i andre Pressesager i Forhold til Loven af 3die Jannar 1851 § 13. Det er ganske vist, at man, saaledes som Bestemmelsen nu er affattet, ikke ved Hjælp af samme vil kunne forhindre, at Beskjendtgjørelser komme frem paa en Gang, men jeg har ogsaa under Overbetænkelsen af dette Spørgsmaal maattet erklære, at det ikke er den enkelte Beskjendtgjø-

relse, der i sig selv afgiver noget væsentligt Middel til at udbrede Kundskaben om disse Lotterier, men at det er de ideltige og ideltige Beskjendtgjørelser af Beskjendtgjørelsen, udfyrede med mere eller mindre sjonne og passende Deviser, der daglig foresendes i Aviserne, som egentlig medføre Fare for Glaslotteriets Interesser. Det er ogsaa med en vis Ret, forekommer det mig, blevet gjort gjældende i det andet Thing, at medens der ikke kan være Tvivl om at Ulovligheden af Dptagelsen af egentlige fremmede Lotteriplaner i sig selv er let at gjenneffue, omfatter den heromhandlede Paragraph tillige Beskjendtgjørelser om de i § 4 nævnte Præmieobligationer o. s. v. med Hensyn til hvilke der vil kunne fremkomme ikke saa vanskelige Spørgsmaal, som man ikke altid kan forlange, at Avisudgiverne skulle kunne klare, og man har derfor fundet, at det ikke var Grund til at lade dem undgaa med nogen Straf, forinden det var blevet dem betydet, at en saadan Beskjendtgjørelse var ulovlig. Naar det er blevet sagt, at man derved paa væltede Politimestrene den Byrde at læse Bladene, da have de saavidt jeg veed, allerede denne Byrde, idet ethvert Blad, efter Trykkefrihedslovens § 3, skal sendes til Politimesteren inden en Time, efter at dets Dindeling er bleven begyndt. Jeg har derfor troet, som det ærede Medlem bemærkede, at Hensigten med Paragraphen vilde kunne naaes, naar man foranledigede, at Politimestrenes Opmærksomhed blev henvendt paa denne Sag gennem en Instruction fra Justitsministeriet med en nærmere Udflydning af, under hvilke Former det er sædvanligt, at stgte Forretninger drives, og hvilke af disse Forretninger man maatte ansee for at være ulovlige. Jeg troer altsaa at kunne tilfredsstille mig med Paragraphen, som den foreligget, og skal derfor henstille til det ærede Thing, ikke at vedtage Endringsforslaget, idet jeg skal tilføje, at, naar den ærede Forslagsstiller meente, at Lovforlaget dog kunde komme igennem ved at sættes til eneste Behandling i det andet Thing paa Lovendag, da er det vel saa, at Folkethinget maatte kunne foretage en saadan Behandling paa den nævnte Dag, men at jeg uden Tvivl skal være her paa Lovendag, og det i alt Fald maatte vil have sine Van-